

Pismem z dnia 7 grudnia 2004 r. o sygnaturze COMP/C2/PK/pm/D/906(2004) Komisja powiadomiła stronę skarżącą o zamiarze umorzenia postępowania i wezwała ją do ewentualnego przedstawienia Komisji nowych informacji, które mogłyby udowodnić, że nastąpiło naruszenie prawa. Kolejnym pismem z dnia 20 kwietnia 2005 r. o sygnaturze Comp/C2/PK/LVP/D/219/2005 Komisja powiadomiła stronę skarżącą o ostatecznym oddaleniu jej wniosku.

Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności tych decyzji, podnosząc po pierwsze, że decyzja z dnia 20 kwietnia 2005 r. nie zawiera uzasadnienia oraz że decyzja ta jej zdaniem nie uwzględniła w żaden sposób nowych informacji przedstawionych przez stronę skarżącą w piśmie zawierającym odpowiedź na pismo z dnia 7 grudnia 2004 r. Ponadto strona skarżąca przywołuje, że grecki minister kultury dopuścił się w stosunku do niej dyskryminacji, udzielając wszystkim pozostałym podmiotom prowadzącym działalność w dziedzinie grupowego zarządzania prawami zezwoleń na prowadzenie działalności w odniesieniu do wszystkich wskazanych w ich wnioskach dziedzinach, podczas gdy w jej przypadku udzielone zostały jedynie zezwolenia w dziedzinie praw własności intelektualnej, natomiast nie w dziedzinie praw pokrewnych, jak o to wnioskowała. Zdaniem strony skarżącej było to działanie rozmyślne mające na celu stworzenie stosunków monopolistycznych. Następnie strona skarżąca podnosi, że nastąpiło również naruszenie zasady niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową, ponieważ uprawnieni z tytułu praw pokrewnych niebędący Grekami nie mogą dokonać wyboru spółki, która miałaby zarządzać ich prawami pokrewnymi. W końcu strona skarżąca jest zdania, że praktyka, w związku z którą złożyła swój wniosek, dotyczy znacznej części rynku własności intelektualnej, a nie, jak stwierdzono w zaskarżonym akcie, jego ograniczonej części.

Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2005 r. przez Republikę Grecką przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-243/05)

(2005/C 205/64)

(Język postępowania: grecki)

W dniu 30 czerwca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot europejskich wpłynęła skarga Republiki Greckiej, reprezentowanej przez G. Kanellopoulosa i E. Svolopoulou, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji;
- ewentualnie zmianę decyzji stosownie do informacji przywołanych w skardze i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej decyzji w ramach rocznego rozliczenia rachunków przewidzianego w rozporządzeniu (EWG) nr 729/70 Komisja wyłączyła z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez Republikę Grecji w dziedzinie produktów rolnych, oliwy z oliwek i kontroli publiczno-prawnej, z tym skutkiem, że odnośne kwoty nie zostały uznane za zgodny z prawem wydatek Wspólnoty i zostały zaksięgowane jako wydatki obciążające Republikę Grecji.

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi po pierwsze, że Komisja nie jest upoważniona do dokonywania spornych korekt, ponieważ dotyczą one wydatków, które Państwo Członkowskie poniosło wcześniej niż 24 miesiące przed pierwszym zawiadomieniem przez Komisję o wynikach kontroli odnośnych wydatków.

Natomiast w przedmiocie publiczno-prawnej korekty ryczałtowej w wysokości 5 % w dziedzinie produktów rolnych, wprowadzonej przez zaskarżoną decyzję z uzasadnieniem, że organy greckie, mimo osiągniętego przez odnośne podmioty stopnia rozwoju nadal dokonywały wypłat również w takich przypadkach, w których nie zostało udowodnione, że wnioski zostały prawidłowo skontrolowane, strona skarżąca poddaje w wątpliwość ustalenia okoliczności faktycznych dokonanych przez Komisję i powołuje się na błąd w ustaleniu stanu faktycznego oraz niedostateczne uzasadnienie zaskarżonej decyzji. Następnie strona skarżąca przywołuje naruszenie wytycznych Komisji VI/5330/97 oraz podstawowej zasady proporcjonalności, błędną ocenę okoliczności faktycznych oraz niedostateczne uzasadnienie wysokości korekty ryczałtowej wynoszącej 5 %.

W przedmiocie korekty w dziedzinie kontroli publiczno-prawnej strona skarżąca podnosi, że opóźnienia płatności, z powodu których dokonane zostały sporne korekty, wynikają w części z konieczności przeprowadzenia kontroli uzupełniających z powodu stwierdzonych znacznych rozbieżności w zadeklarowanych powierzchniach, w części z nadzwyczajnych okoliczności, mianowicie z wniesienia sprzeciwów i ich kontroli z powodu błędów w zaksięgowaniu, spowodowanych okolicznościami stwierdzonymi po dokonaniu płatności, a w pewnym szczególnym przypadku z odmowy wykonania pracy, związanej z siłą wyższą.